

Waat, nenda on innimeste lotus, se
 mis peäle nemmad mitto Ford ni kind-
 laste lootwad, on kui üks katki murtud
 pilliroogne krep. Turfidel olli sest wägga
 suur kahjo. Ülle sedda et nende suur wäg-
 gi mona ei saand, ja et neid olli ärra-
 woitud, tuli ka suur kartus teiste peäle,
 kes sedda kuulda said. Sest need, kes
 ollid ärrawoitud, põggenesid ärra, mon-
 ned tuggewatte linnade sisse, monned
 Konstantinopoli linna, ja miñnes risu-
 sid nemmad omma peäliffude telgid ja
 wõtsid ärra, mis nemmad agga leidsid.
 Witsirile tuli õige kitsas kätte, sest meie
 surem wäggi tuli temmale eestpiddi ikka
 liggemale, ja teine liik temma selja tag-
 gant. Sepärrast jooksid temma solda-
 tid ikka troppi kaupa temmast ärra, ja
 tõsid agga terwelt eest ärra sada, enne
 kui meie wäggi nende kaela peäle piddi
 tulles. Teine Kinral Kraam Colti-
 kom

kom olli jälle isilifis ja läks ühhe linna
 ärrawõtma, Kustuf nimmi. Siina
 miñnes leidis ta nellituhhat waenlast
 tuggewas leris ollemad. Seält aias ta
 neid wälja ja wõttis kolmsadda telgid
 ja muud asjad ärra. Temma Dwerst,
 kes temmalt olli lakkitud, löi ka ühhe
 hulga ja peastis nende kääst wiis tuh-
 hat risti-innimest, meest ja naest, kedda
 nemmad omma made ja maiade seest ol-
 lid ärrawinud, et nemmad neid piddid
 ärramüma, nenda kui neil innimeste
 rõõwlittel se wiis on. Se sündis kol-
 meteist, ja kusteistkümmemal päwal Jani
 kuul.

Seitseteistkümmemal päwal tullid
 waenlased Silistria linnast jalla ja hoos-
 te wäega wälja et nemmad piddid kog-
 gematta meie rahwa kaela peäle tulle-
 ma, kes seäl jõe ääres Kinrali Wirst
 Delgo